

שיעורי חינוך

אידיש

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת חקת ובלק (ובאר"י בלק) תשפ"ג

גליון י"ח

שיעורים אין חנוך

דאנערשטאג פרשת ויחי, שנת תשפ"ג - קרית ברסלב - ליבערטי יע"א

• א גוטער מחנך

פארקניפט, צעפלויען און עס קריכט לייז
 אָבער אַז מען פֿרענגט אויף די קינדער מיט דעם, מען לייגט אַרײַן אין זײַ וואָס אַ איד איז, און צו וואָס מען איז זוכה ווען מען גײט אָפּגעשוירן, און מען מאַכט חזק: "וואָס וועסטו שוין האָבן פֿון די לײַז..." ווילן די קינדער פֿון זײַער אײַגענע ווילן זײַ אָפּשערן. אַ אינגערמאן האָט מיר געפֿרעגט צי ער מעג אײַנדרײַען זײַן באַרד, ווייל עס נעמט אים יעדן טאָג אַ האַלבֿע שעה עס צו מסדר זײַן... זאָג אײַך אים: "מיר גײט נישט אָן ווי אזוי דו גײסט, פֿרעג דיין ווייב צי זי איז מסכים, דאָס איז אַ זאָך וואָס ווענדט זײַך אין ענק", קען מען זאָגן פֿאַר די תּלמידות: "שטעלט זײַך פֿאַר אַ מאַמע מיט האַר, זי וועט זײַך מוטשען יעדן טאָג אַ לאַנגע צײַט עס צו מסדר זײַן, עס ווערט פֿאַרקניפט, צעפֿלויען און עס קריכט לײַז אויף דעם..."

דער עיקר פֿון וואָס מען דאַרף רעדן איז צו גײן אָפּגעשוירן; ווי אזוי זײַך צונדעקן דעם קאַפּ, מיט אַ טיכל אָדער שײטל, דאָס רעדט מען נישט צו קינדער.

איך האב געזען דעם זוהר הקדוש!

לייגט עס אַרײַן מיט חכמה אין די קינדער, זאָגט זײַ: "אַז מען פֿאַלגט צדיקים האָט מען גוטע דורות!" אַ ווייבֿל פֿון די קהלה וואָס איז אַרײַן געקומען אין בית פּיגאַ אַפֿאַר יאַר פֿאַר איר חתונה, האָט מיר געזאָגט: "דער ראש ישיבה זאָגט" וואָס דער זוהר הקדוש (נשא כהה) זאָגט וועגן זײַך אָפּשערן די האַר, אַז מען איז זוכה צו ערליכע אײַדישע דורות, אײַך האָב 'געזען' דעם זוהר הקדוש; מײַן מאַמע פֿלעגט זײַך שערן די האַר און מיר האָבן געהאַט אַ הערליכע שטוב, פֿלוצלינג איז אַרײַן אין איר קאַפּ אַ רוח שטות, מײַן מאַמע איז געוואָרן פֿאַרכאַפט צו די לינקע וועלט, אַז 'קײַנער זאַל מיר נישט זאָגן וואָס צו טוין, זי האָט אַנגעהויבן זײַך לאָזן וואַקסן די האַר, [בפֿרט אַ מענטש וואָס איז אומזיכער מיט זײַך, זוכט מיט וואָס זײַך צו פֿאַרזיכערן, כאַפּט זי זײַך

אויב וועל איך האָבן משפּחות וואָס וועלן ווילן נאַכמאַכן די גוים, די פֿרױען וועלן זײַך נישט וועלן שערן די האַר, ווייבער וועלן זײַך אַנהײבן שמירן די נעגל, און די גאַנצע אײַדישקײט וועט צוגײן מיט אַ פֿרעשור, "מען טאַר נישט דאָס" און "מען טאַר נישט יענץ", לוינט זײַך דען אויפצושטעלן אַ קהלה פֿאַר דעם?! דערפֿאַר בעט אײַך אײַך, לייגט אַרײַן אין די קינדער אַ ליבשאַפט צום אײַבערשטן און צו די תּורה, אַז זײַ זאַלן 'וועלן' גײן אויף די גוטע וועג.

אפֿשר שערסטו זײַך אַפּ דיין נאז!?

אײַך באַקום אזויפיל בריוון פֿון פֿרױען וועגן זײַך אָפּשערן, עס גײט נישט אַריבער אַ טאַג וואָס אײַך זאַל נישט באַקומען בריוון וועגן אָפּשערן, אײַך ענטפֿער יעדע וואָך נאַר אײַן בריוו וועגן דעם נושא, ווייל אײַך קען נישט אַנפֿילן די גאַנצע קונטרס "עצתו אמונה" מיט בריוון וועגן זײַך אָפּשערן. פֿאַרנוואָס איז דאָס אזוי שווער פֿאַר מענטשן? ווייל אויב באַקומט מען נישט דאָס זײַך אָפּשערן אַלס חנוכה, יונגערײט, איז דאָס זײַער אַ שווערע זאַך.

מען קען נישט צוגײן צו אַ ווייבֿל נאָך די חתונה איר זאָגן די ערשטע מאל: "דאָ האַסטו אַ שער מאַשין, שער זײַך אַפּ..." דאָס דאַרף מען שוין הערן יונגערײט. עס איז געווען אַ מאַמע וואָס האָט געוואָלט אירע חתונה געהאַטע טעכטער זאַלן זײַך אָפּשערן נאָך די חתונה, האָט זי אײַן יאַר חנוכה בײַ די חנוכה מסבה געקויפט שער מאַשינען פֿאַר אַלע טעכטער אַלס מתנה, וואָס האָבן זײַ געטון? זײַ האָבן עס אײַבער געלאָזט בײַ די מסבה און זענען זײַך אַהײַם... קענסט האַלטן אַלע שער מאַשינען בײַ דיר אינדערײַם, וואָס ווילסטו פֿון אונז? אַז מען איז נישט מחנך צו דעם, קוקט מען עס אָן אזוי ווי אַפֿשר שערסטו זײַך אַפּ דיין נאז!?!...

מיט'ן אײַבערשטנס הילף זענען מיר ממשײַך מיט'ן שיעור וואָס דער ראש ישיבה שליט"א האָט געגעבן פֿאַר די מחנכים אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א, דאָנערשטאג פֿרשת ויחי, שנת תשפ"ג לפרט קטן.

הנאה האבן פון די ארבעט

אײַך וויל מלמדים וואָס האָבן הנאה פֿון זײַער אַרבעט. עס איז דאָ טעג וואָס אַ מלמד האָט הנאה פֿון זײַן אַרבעט, נאַכדעם איז דאָ טעג וואָס ער זאָגט: "אײַך האָב שוין יוצא געווען, אײַך פֿאַר אַנוועק אויף וואַקאַציע", דאָס איז מיט רעכט, ווייל אַרבעטן מיט קינדער איז אַ ביטער שווערע אַרבעט, אָבער אַז מען האָט אַ געפֿיל אין דעם, איז עס גאַר אַנדערש, עס איז גרינגער.

אײַך האָב געהערט אַז דער רבי פֿון ליובאַוויטש איז קײַנמאַל נישט געגאַנגען אויף וואַקאַציע, דאָס האָט מיר זײַער געכאַפּט; נישט אַז אײַך דאַרף עס נאַכמאַכן, נאַר אײַך זע פֿון דעם אַז ער האָט הנאה געהאַט פֿון זײַן אַרבעט, ווייל אויב מען האָט נישט הנאה פֿון אַן אַרבעט מוז מען זײַך אַפֿרען. דאָס בעט אײַך דעם אײַבערשטן: "רבּונו של עולם, אײַך וויל די בעסטע מלמדים און די בעסטע לערערנים, וואָס האָבן הנאה פֿון זײַער אַרבעט; זיי זאַלן שמועסן מיט די קינדער, ליב האָבן די קינדער, אַרײַלייגן אין די קינדער אַ ליבשאַפט צו די תּורה."

אַ ליבשאַפט צום אײַבערשטן

יעצט וויל אײַך בעטן פֿון די לערערנים; ראַטעוועט!! אײַך האָב גאַרנישט פֿון אויפבויען אַ שטעטל, [ווער עס קען אַביסל נומערן קען עס אַליינס אויסרעכענען, אין אַפֿאַר יאַר וועט דאָ זײַן הונדערטער הונדערטער משפּחות פֿון אַנשי שלומינו, אַפילו עס זאַל נישט צוקומען נײַע משפּחות, מען דאַרף שוין אַנגרײטן דירות פֿאַר אונזערע קינדער].

• א גוטער מחנה

איז דא א ווארט: "ווען דו זעסט עפעס - רופ זיך און", (If You See Something, Say Something) אז דו זעסט א קינד געב אים א גוט ווארט, דו ווייסט נישט וואס דו טוקסט אויף מיט דעם גוט ווארט.

וואס וועט בלייבן?

דאס וועט בלייבן אין הונדערט יאר ארום, מיר וועלן אלע אוועק גיין פון די וועלט, מיר וועלן נישט דא בלייבן! עס איז שרעקעדיג צו הערן, איך פלעג עס אויף מורא האבן צו הערן פון מוזהרא"ש, אבער דאס איז א פאקט, מען מוז אוועק גיין פון דער וועלט, און עס וועלן קומען אנדערע מנהלים, אנדערע מחנכים, אן אנדערער ראש ישיבה וכו', און וואס וועט בלייבן? די זכותים וואס מיר האבן געטון, וואס מיר האבן גערעדט צו קינדער, און מיר האבן זיי געגעבן גוטע ווערטער, "דו קענסט יא", "עס איז גארנישט אז דו האסט געמאכט א טעות", "מען קען פאררעכטן", "מען קען תשובה טון".

אויס, זאלן זיי זען דאס שיינקייט פון צניעות, מען קען נישט רעדן א דרשה פון 'צניעות' אויב מען ווייזט זיי נישט קיין ביישפיל דאס שיינקייט דערפון.

איך פרוביר קיינמאל נישט צו זאגן דעם ווארט 'צניעות', ביי מיר אין שטוב, פאר מייע טעכטער, זאג איך עס יא, אבער אין בית פיגא נוצ איך נישט דעם ווארט, ווייל עס זענען דא תלמידות וואס האבן דאס שוין געהערט אויף נישט א גוטע וועג און זיי ווערן נערוועז נאר צו הערן דעם ווארט, "זאג נישט די ווארט צניעות, איך בין נישט פון די צניעות'דיגע מענטשן..." זאג איך: גיין אנגעטון שוין, איידל, רייד און בא'טעמ'ט, אין לשון הקודש איז דאס 'צניעות'. לייגט אריין אין זיי מיט א געשמאק אז גיין אנגעטון איידל איז שוין.

געבט גוטע ווערטער פאר די קינדער, "אבער איך האב אים שוין געגעבן א גוט ווארט פאריגע וואד!" - געב נאכאמאל. אין ענגליש

אן אין די האר, 'איך האב מייע האר'... און די גאנצע שטוב איז צעפאלן, עס איז געבער נישט געבליבן קיין שריד ופליט פון די גאנצע שטוב".

זי זאגט: איך האב קיינמאל נישט געקענט צוזאממשטעלן וואס האט פלוצלינג פאסירט מיט די גאנצע שטוב, אבער יעצט אז איך הער פון דעם זוהר הקדוש פארשטיי איך שוין.

א קינד וואס איז שוין עלטער, דארף מען שוין וויסן ווי אזוי צו רעדן מיט איר, אבער פאר די קינדער וואס זענען שוין דא ביי אונז איז שולע פון די דריי יאר, איז זייער גרינג דאס אריין צו לייגן געשמאקערהייט.

די צניעות'דיגע מענטשן...

אויך פארלאנג איך פון די לערערנס אז מען מוז קומען אנגעטון גוט און שוין, ווייל אז איר וועט רעדן א דרשה פון צניעות, וועלן די קינדער קוקן אויף אייך, ווי אזוי 'צניעות' קוקט

בריוון פון חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

ווי אזוי פירט מען א ישיבה מיט בחורים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א קודם כל וויל איך געבן א גרויסן דאנק פאר'ן ראש ישיבה שליט"א פאר די אלע חיזוקים, דאס איז ממש מחנה אידישע קינדער, דאס איז א ספעציעלער כח וואס איר האט פון הימל.

איך האב געוואלט פרעגן עטליכע פראגעס איבער אייער ישיבה, אזוי ווי איך האב אויך א ישיבה און איך לערן זיך פון אייך ווי אזוי צו רעדן צו בחורים.

איז דא ביי אייך אין ישיבה תקנות וואס מען טאר נישט עובר זיין אויף דעם? וואס טוט איר ווען א בחור פאלט אין קדושה, מאכט איר א שווייג, אדער איר ווארפט אים ארויס? דאס וואס מען זעט ווי די בחורים זיצן אזוי שטיל און הערן אויס מיט דרר ארץ אייערע שיעורים, ווי אזוי מאכט איר דאס?

בקיצור, ווי אזוי האלט מען בחורים? ועדער פון די בחורים האט דאך זיינע אייגענע רצונות, אפשר נעמט איר לבתחלה אריין נאר די בחורים וואס זענען זיך מקבל צו פאלגן אלעס אין ישיבה?

א גרויסן יישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת מקץ, כ"ב כסליו, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

געלויבט דעם אייבערשטן אז איך האב זוכה געווען צו לערנען מיט בחורים תורה ויראת שמים ומידות טובות שוין פאר איבער פיפצן יאר; פינף יאר בין איך געווען א מלמד פאר קינדער פון דרייצן יאר, און יעצט ווערט צען יאר פון ווען מיר האבן געעפנט די ישיבה "תפארת התורה - היכל הקודש ברסלב".

קינדער; דערפאר, אז איר נעמט צוזאמען בחורים איז דאס זייער א גרויסע זאך אויבן אין הימל ביים אייבערשטן.

דאס וואס איר פרעגט, וואס דארף מען טון ווען מען זעט א בחור פאלט בקדושה; ערשטנס, ווען א ראש ישיבה טרעפט זיך אז אין זיין ישיבה געפונט זיך א קראנקער בחור וואס האט שייכות מיט אנדערע בחורים וכו', דאס איז א גרויסע סכנה פאר די אנדערע בחורים און פון אזא בחור דארף מען זייער שנעל פטור ווערן. ווען א בחור טוט עבירות מיט א חבר וכו', אזא איינעם רופט מען נישט מיט אן איידעלע טיטל "פאלט בקדושה", ווייל איינער וואס טוט מעשי תועבה איז א קראנקער מענטש וואס טאר נישט זיין צווישן קינדער אדער בחורים. ביי דעם איז נישט שייך רחמנות, פארקערט, דאס איז דער ריכטיגער רחמנות, צו ראטעווען אלע אנדערע בחורים, זיי זאלן בלייבן געזונט און נאך וועלן תחונה האבן.

מען דארף אסאך רעדן צו בחורים זיי זאלן זיך אכטונג געבן פון נישט געזונטע מענטשן; מען דארף רעדן אפן צו זיי, עס איז נישט גענוג אז מען רעדט צו זיי מיט רמזים, קינדער און יונגע בחורים פארשטייען נישט קיין רמזים, אז מען רעדט נישט צו זיי אפן זיי זאלן אנטלויפן פון מנוולים, זיי זאלן וויסן אז קיינער קען זיי נישט אגרין וכו', וועלן זיי פאלן נאכדעם קרבנות פאר די קראנקע בעלי עבירה.

צווייטנס; דאס וואס בחורים גייען אריבער וכו' און זיי האבן זייערע אייגענע נסיונות אין

פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, זיי דארף מען מחזק זיין אן א שיעור. ווייל ווען א מענטש זינדעט אין די עבירה פון פגם הברית, ער איז מוציא זרע לבטלה רחמנא לצלן, ווערט ער ביי זיך זייער צעקלאפט, ער שפירט ביי זיך ווי דער אייבערשטער דארף אים נישט און ער גייט ארום מיט א שרעקליכער צער, זיי דארף מען זייער אסאך מחזק זיין.

מוהרא"ש זכרונו לברכה האט געזאגט אז ער איז אראפ געקומען אויף די וועלט נאר צו מחזק זיין בחורים; מוהרא"ש האט געשריבן גנוזמאות פון ספרים פאר בחורים, זיי מעורר זיין און מחזק זיין אז זיי זאלן זיך דערהאלטן מיט אלע זייערע כוחות נישט אויף צו געבן. מוהרא"ש האט געשריבן די ספרים: "ספר אוצר הקדושה", "ספר קדושת ישראל", "ספר שמירת הברית"; דאס דארף מען געבן פאר בחורים צו לערנען, דאס וועט זיי אויפלעבן.

די בעסטע וועג איז זיי מחזק זיין ברבים; דאס הייסט, אז מען רעדט אסאך ביי די דרשות דאס גרויסקייט פון תשובה וכו', אז דער אייבערשטער איז מוחל ווען מען טוט תשובה. אפילו א מענטש איז אראפ געפאלן אין פגם הברית רחמנא לצלן, אויב איז ער זיך מתודה פאר'ן אייבערשטן איז אים דער אייבערשטער מוחל.

פרינוואט איז נישט כדאי צו פאטשקען אין די ענגנים; עס איז א טעות פון מנהלים אז זיי רעדן פרינוואט וכו'. ליידער זענען דא מנוולים וואס זוכן צוטריט צו בחורים, קומען זיי מיט א שלייער פאילו זיי העלפן דעם בחור, זיי מאכן א טבלא (טשארט) און האלטן חשבון מיט'ן בחור וויפיל מאל ער האט פוגם געווען וכו', וויפיל טעג ער איז ריין וכו'; די זענען גרויסע מנוולים. ליידער זענען בחורים נישט צוגעגרייט און זיי דערציילן זייערע פרינוואטע מעשים ה' ירחם.

נישט קיין חילוק צי דאס איז א משגיח, א חברותא אדער א מגיד שיעור וכו', ווער עס קריכט אריין אין יענעם קישקעס איז א מניול, איך שרייב דאס אן מורא, ווייל דאס איז דער מציאות. נישט אזוי ווערט מען נאנט מיט בחורים, און נישט אזוי געוואונט מען זייער הארץ; דער רבי זאגט (ספר המידות, אות אהבה, סימן ט): "כשתחזק את האדם בעבודת השם יתברך, הוא יאהב אותך", ווען דו וועסט מחזק זיין א מענטש ער זאל זיך שטארקן און עבודת השם, וועט ער דיר ליב האבן; דאס איז די וועג צו געוואונען בחורים, דאס איז די וועג וואס ברענגט ליבשאפט צווישן א רבי מיט תלמידים.

עס זענען פארהאן מענטשן וואס זענען עוסק מיט בני הנעורים, זיי מיינען אז מיט דעם וואס זיי וועלן געבן פאר די בחורים זייער קאר צו דרייוון וכו' אדער מתנות, וועט דער בחור אים ליב האבן,

ער וועט געווינען ציטרוי צו אים וכו'; אפער אויף די מינוט האסטו אים געכאפט וכו', אבער נאך א שטיק צייט וועט דער בחור בכלל נישט ארויף קוקן אויף דעם, עס וועט אים נישט אינטערעסירן. די איינציגסטע וועג וואס מאכט אז א בחור זאל ארויף קוקן זיין משגיח, מגיד שיעור, רבי, וכדומה, איז, אז מען איז אים מחזק אויף עבודת השם, מען רעדט צו אים פאזעטיוו: "דו קענסט יא", "דו וועסט עס באווייזן".

אז איר האט א ישיבה דארפט איר אריין לייגן אין די בחורים זיי זאלן לערנען תורה; דער רבי האט אונז געגעבן א זיסן דרך הלימוד - א וועג צו לערנען פאר אלעמען, פאר יונג און אלט, פאר א גוטע קאפ אדער א שוואכע קאפ (שיחות הר"ן, סימן טו). אויב מען נעמט דעם רבי'נס דרך הלימוד בתמימות ופשטות, קען יעדער לערנען און ענדיגן פל התורה כולה, בלי גזמא.

דאס וואס איר פרעגט, ווי אזוי עס קען זיין אז די בחורים זיצן ביי די שיעורים מיט גרויס דרך ארץ, עס איז שטיל און מען הערט אים וואס מען רעדט וכו'; וויסן זאלט איר אז חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תנא דבי אליהו רבא, פרק א): "דרך ארץ קדמה לתורה"; אויב מען וויל מצליח זיין מיט תלמידים דארף זיין דרך ארץ, אז עס איז נישט דא קיין דרך ארץ איז א שאד יעדע מינוט וואס מען זיצט מיט די קינדער אדער בחורים, דאס איז קדמה לתורה. ביים רבי'ן איז געווען דרך ארץ א יסוד היסודות, דער רבי האט געזאגט: "ווען קיסרין און קעניגן וואלטן געוואוסט וואס פאר א דרך ארץ איך לערן מיט מיינע מענטשן, וואלטן זיי געשיקט זייערע קינדער צו מיר איך זאל מיט זיי לערנען".

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט מצליח זיין מיט אייערע תלמידים.

... (ספר עצתו אמונה חלק ב, מכתב קלה)

מיין ווייב איז דעפרעסט צוליב מיינע קינדער וואס פירן זיך נישט ערליך.

שאלה:
לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א. איר האב עטליכע בחורים וואס גליטשן ליידער אנועק, איר פרובירן זיך אן עצה צו געבן און זיי מחזק זיין אז זיי זאלן זיך דערהאלטן, אבער יעצט קומט די שווערסטע פראבלעם אז מיין ווייב איז אריינגעפאלן אין א דעפרעסיע פון דעם און איך ווייס נישט וואס צו טון. א גרויסן יישר פח פאר אלעם.

תשובה:
בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויגש, כ' טבת, זאת חנוכה, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

אויף יעדן איינעם גייט אריבער שוועריקייטן אין לעבן, עס איז נישט דא קיין מענטש בזה העולם וואס מוטשעט זיך נישט. אונזער ארבעט איז, מיר זאלן פרובירן מיט אלע אונזערע כוחות זיך צו שטארקן און זיך פרייליך מאכן.

איך בעט דיר זייער שטארק זיך, זיי פרייליך און מאך פרייליך דיין ווייב; אז מען האט א שטוב מיט קינדער, דארף מען פרובירן מיט אלע כוחות אנצוגיין, אז די אנדערע קינדער זאלן חס ושלום נישט אוועקפאלן.

דער רבי זאגט (ספר המידות, אות הממקת הדיו, סימן טו): "כשאדם מספר לחברו צערו, צריך השומע להחכים בשעת השמיעה, שלא לבוא עליו הצער הזה", ווען מען הערט ווי איינער דערציילט א צרה דארף מען זיין קלוג, און טראכטן: וואס קען איך טון אז דער צרה זאל נישט קומען אויף מיר; דאס גייט אויך ארויף ביים מענטש אליין. ווען א מענטש זעט אז עס האט אים פאסירט א צרה, דארף ער טראכטן: ווי אזוי קען איך מאכן עס זאל נישט פאסירן נאכאמאל. ווען עלטערן זעען אז א קינד איז אנוועק געפאלן פון אידישן וועג לא עלינו, דארפן זיי אכטונג געבן אז די אנדערע קינדער זאלן נישט מיט פאלן.

דערפאר זאלסטו מחזק זיין דיין ווייב, זי זאל ווייטער זיין א פרייליכע מאמע, און אז זי וועט זיין פרייליך וועט זי דיר מחזק זיין; דער עיקר זייט אייך מחזק מיט אמונה פשוטה, איר זאלט נישט האבן קיין קשיות אויפ'ן אייבערשטן, איר זאלט ווייטער פרובירן מיט אלע אייערע כוחות מחנה צו זיין אייערע קינדער בשמחה ובטוב לב.

שלמה המלך זאגט (קהלת יא, ט): "בבקר זרע את זרעך, ולערב אל פנח ירך, כי אינך יודע אי זה יבשר - הנה או זה, ואם שניהם כאחד טובים"; מען טאר נישט ווערן צעפאלן ווען מען זעט ווי די ארבעט פון יארן איז אנוועק געפאלן. קוק אן דער הייליגער תנא רבי עקיבא ווי ער האט זיך דערהאלטן; ער האט געהאט פיר און צוואנציג טויזנט תלמידים, ער האט זיך מיט זיי געמוטשעט. ווער עס האט תלמידים ווייסט ווי שווער עס איז צו ארבעטן מיט תלמידים, מען דארף האבן כוחות עצומים, מען דארף האבן אייזערנע געוון מען זאל נישט ווערן ככעס וכו', און אלע זיינע תלמידים זענען אויסגעשטארבן. וואס האט דער הייליגער תנא רבי עקיבא געטון? ער האט אנגעהויבן פון פריש, ער האט געעפנט נאכאמאל זיין ישיבה און ער האט אויפגעשטעלט פינף תלמידים וואס האבן ליכטיג געמאכט די וועלט.

וואס האבן אונזערע זיידעס און באבעס געטון ווען דער ימח שמו'ניק האט אויסגע'הרג'ט זעקס מיליאן אידן, גאנצע טעם משפחות זענען פארברענט געווארן, און עס איז בלויז איבער געבליבן (ירמיהו ג, יד): "אחד מעיר, ושנים ממשפחה"? זיי האבן

אויפגעשטעלט פון פריש א נייעם דור. מיינע זיידעס און באפעס, אלע האבן זיי געהאט איינגעקריצט נומערן אויף זייער האנט, זיי זענען אלע געווען אין אוישוויץ, זיי פלעגן דערציילן ווי זיי האבן אלעס פארלוירן, זייער גאנצע משפחה, אבער זיי האבן זיך געשטארקט און אנגעהויבן פונדאסגיי, די זענען די גרעסטע העלדן זייט די וועלט שטייט. דאס זעלבע איז ווען א מענטש זעט ווי זיינע קינדער פאלן אים אנוועק איינס נאכ'ן צווייטן, טאר ער נישט אויפגעבן, ער דארף נאכמאכן רבי עקיבא, אנהויבן פונדאסגיי. איך האף אז די וועסט זיך מחזק זיין און ווייטער דינען דעם אייבערשטן בשמחה ובטוב ילכב, די וועסט מחזק זיין דיין ווייב און איר פרייליך מאכן, וועסטו האבן נחת פון דינע קינדער, עס וועט דיר גוט זיין בזה ובא.

(ספר עצתו אמונה חלק ב, מכתב קג)

ביז וויפיל מעג מען זאגן פאר קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

דארף מען ציטערן פון די אייגענע קינדער? הערנדיג אלע שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א ווי דער ראש ישיבה זאגט אז מען דארף אריינלייגן אהבה ווייל אויב נישט קענען זיי ארויסגיין לתרבות רעה, האב איך אויפגעפאסט אז ווען איך רעד צו מיינע גרויסע קינדער ציטער איך פון זיי, איך האב א פחד אז זיי קענען אפפארן און ממש יעדעס ווארט דארף זיין געמאסטן און געוואויגן, ווייל זיי קענען מיר גוט צופיקסן...

איך לייג ברוך השם אריין ליבשאפט, אבער דאך שפיר איך אז איך טו עס מער מחמת פחד. און ווער רעדט ווען איך זע אז מיין אינגל איז נישט צופרידן מיט עפעס ווער איך גאר שטארק דערשראקן, איך ווייז עס חס ושלום נישט ארויס, אבער איך קלער צו מיר: דחמנא ליצלן! איך לייג אפער נישט אריין גענוג ליבשאפט, ער קען חס ושלום אפפארן אין געציילטע יאר'.

דער ראש ישיבה זאגט אז פאר חוצפה טאר מען נישט מוותר זיין און מען דארף זיין שטרענג. איז אבער די שאלה: נאר חוצפה? וואס טוט זיך ווען א קינד פאלגט זיין יצר הרע מיט אנדערע זאכן וואס זיין שכל איז נאכנישט משיג פארוואס מען טאר נישט, דאך מען מוז האבן אים צו זאגן קלאר: "איך לאז דיר דאס נישט טון און קיין סיבה! דו דארפט מיר פאלגן?" בקיצור, וואס איז די גבול וואס מען זאל וויסן אז עס איז גארנישט אז דאס קינד איז אויפגערעגט, און ווען מען דארף וויסן אז חס ושלום צו פייניגן ווייל ער קען חס

ושלום ארויסגיין לתרבות רעה? א גרויסן ישר כח פאר אלעס.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויחי, ר' טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר איך האב ערהאלטן דיין ברייו.

עס איז דא א מאמר החכם: "מן הזירות שלא להזהר"; דו זע אריין צו לייגן אסאך ליבשאפט אין זיינע קינדער אז זיי זאלן ליב האבן צו זיין אין שטוב, זיי זאלן ליב האבן צו זיין מיט דיר וכו'. זע צו מאכן זיינע שבת'דיגע סעודות; דערצייל זיינע מעשיות ביים טיש, שמועס מיט זיינע קינדער, הער אויס זייערע מעשיות, אפילו עס איז דיר נישט אזוי אינטערעסאנט וכו', זע אז תורה ומצוות זאל זיין א פרייליכע זאך ביי דיר אין שטוב, נישט קיין וויינעדיגע זאך.

דאס וואס דו פרגעסט וועגן נאכגעבן קינדער וכו'; נאכגעבן א קינד אלעס וואס ער בעט איז נישט ליבשאפט, דאס איז א שוואכקייט פון עלטערן, א שוואכקייט פון נישט קענען זאגן גיין. קינדער וואס מען געבט זיי אלעס וואס זיי טראכטן און אלעס וואס זיי בעטן וואקסן אויף נישט געוונט, ווען זיי ווערן עלטער קענען זיי זיך נישט אויסקומען מיט'ן לעבן, ווייל נישט אלעס קען מען האבן אין לעבן, אבער וויבאלד מען האט זיי נאכגעגעבן אלעס וואס זיי האבן גע'חלומ'ט, זיי האבן באקומען אלעס אויף די וועלט, קענען זיי נישט אננעמען דאס לעבן.

דו מישט צוזאם הודו מיט כוש; אז א קינד איז אויפגערגעגט ווען די עלטערן הייסן אים טון זאכן וואס ער וויל נישט, דאס הייסט נישט פייניגן; וואו קומט אריין מורא האבן אז ער וועט ארויסגיין לתרבות רעה ווען ער איז אויפגערגעגט וכו', פארקערט, אז מען איז נישט מחנך קינדער, מען לאזט זיי טון וואס זיי ווילן, דעמאלט וועלן די קינדער ארויס גיין לתרבות רעה, דערפאר פארשטיי איך בכלל נישט וואס דו פרגעסט.

פייניגן מיינט ווען עלטערן פארשעמען די קינדער, מען נעמט א קינד און מען רייסט אים אונטער; למשל, מען וויל דער קינד זאל אויפרימען די שטוב, מען זעט אז דער קינד דרייט זיך ארויס פון פאלגן (אזוי ווי אלע געזונטע קינדער) טאר מען נישט טשעפען פערזענליך: "דו וועסט קיינמאל נישט קענען חתונה האבן", "דו ביסט א פוילער", וכו' וכו',

דאס הייסט פייניגן. נאך א משל, אז עלטערן ווילן מחנך זיין די קינדער זיי זאלן זיין צוזאמגענומען וכו', טאר מען נישט אראפ רייסן די קינדער: "דו שלאף", "דו עקלדיגע וכו'" - דאס הייסט פייניגן. עלטערן וואס טשעפען און רייסן אראפ די קינדער, וועלן די קינדער נישט נאר ארויסגיין לתרבות רעה, נאר זיי וועלן אויפואקסן געווען קראנקע.

אזוי אויף טאר מען נישט צוגלייכן איין קינד צום צווייטן; מען טאר נישט פארהאלטן א קינד: "פארוואס קענסטו נישט זיין אזוי ווי דעם שכניס קינד?" "פארוואס קענסטו נישט זיין צוזאמגענומען אזוי ווי יענעם?" ווייסט פארוואס איך קען נישט זיין ווי יענעם? ווייל איך בין איך, און יענער איז יענער. דאס אלעס הייסט פייניגן, אבער פארלאנגען פון קינדער צו העלפן וכו', דאס דארף מען טון און דאס הייסט נישט פייניגן.

ועל כולם דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן אויף גוטע קינדער; מוהרא"ש האט דערציילט, א איד איז אמאל געקומען צום הייליגן חפץ חיים זכותו יגן עלינו בעטן א ברכה אויף גוטע קינדער, האט דער הייליגער חפץ חיים גענומען א תהלים וואס איז געווען אויפגעבלאזן פון נאסקייט און דאס געוויזן פאר דעם איד און אים געזאגט: "דאס איז דער תהלים פון מיין מאמע עליה השלום וואו זי פלעגט יעדן טאג וויינען צום אייבערשטן זי זאל זוכה זיין צו גוטע קינדער, אזוי איז מען זוכה צו גוטע קינדער".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט זען אסאך נחת פון זיינע קינדער.

...

(ספר עצתו אמונה חלק ב, מכתב קוז)

הינדן אפטיילונג
 אויף קול ברסלב
 צו הערן אלע שיעורים אויף הינדן
 פון דער ראש ישיבה שליט"א
אויף קול ברסלב
 דרוקט: 1-2-4-2
 - שמעו ותחי נפשכם -

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com